

Bruxelles, 20 iunie 2018
(OR. en)

10335/18

Dosare interinstituționale:

2017/0251 (CNS)

2017/0249 (NLE)

2017/0248 (CNS)

FISC 266
ECOFIN 638

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. Csie:	12882/17 FISC 213 ECOFIN 788 IA 151 - COM(2017) 569 final 12881/17 FISC 212 ECOFIN 787 IA 150 - COM(2017) 568 final 12880/17 FISC 211 ECOFIN 786 IA 149 - COM(2017) 567 final
Subiect:	<ul style="list-style-type: none">– Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată și introducerea sistemului definitiv de impozitare a comerțului dintre statele membre– Propunere de regulament de punere în aplicare al Consiliului de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește anumite scutiri pentru operațiunile intracomunitare– Propunere de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește persoana impozabilă atestată= Abordare generală

I. INTRODUCERE

1. La 4 octombrie 2017, în conformitate cu Comunicarea Comisiei din 7 aprilie 2016 referitoare la un plan de acțiune privind TVA „Către un spațiu unic pentru TVA în UE - Momentul deciziei” (Planul de acțiune privind TVA)¹, Comisia a publicat următoarele trei propuneri legislative:

¹ Documentul COM(2016) 148 final. A se vedea și:
http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/action_plan/index_en.htm

- (i) o propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE („Directiva TVA”) în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată și introducerea sistemului definitiv de impozitare a comerțului dintre statele membre²;
- (ii) o propunere de regulament de punere în aplicare al Consiliului de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește anumite scutiri pentru operațiunile intracomunitare³ și
- (iii) o propunere de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește persoana impozabilă atestată⁴.

2. Aceste trei propuneri legislative, prezentate ca răspuns la Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 referitoare la „Îmbunătățirea normelor actuale ale UE privind TVA pentru tranzacțiile transfrontaliere”, conțin următoarele îmbunătățiri pe termen scurt („soluții rapide”) în raport cu sistemul actual:

- (i) simplificarea și armonizarea normelor în legătură cu regimul de stoc la dispoziția clientului;
- (ii) numărul de identificare în scopuri de TVA al clientului devine o condiție de fond pentru scutirea livrărilor intracomunitare de bunuri;
- (iii) simplificarea operațiunilor în lanț pentru creșterea securității juridice și
- (iv) armonizarea și simplificarea normelor pentru demonstrarea transportului intracomunitar de bunuri în scopul aplicării scutirii de TVA.

Ca aspect de remarcat, Comisia a propus ca simplificările menționate la subpunctele (i), (iii) și (iv) de mai sus să se aplice doar atunci când sunt implicate persoane impozabile atestate (o noțiune nouă, definită în propunerea Comisiei).

² Documentul 12882/17.

³ Documentul 12881/17.

⁴ Documentul 12880/17 (care a fost ulterior modificat printr-o propunere legislativă care figurează în documentul 14893/17, încorporând dispozițiile cu privire la „persoana impozabilă atestată” în respectiva propunere nouă de modificare a Regulamentului nr. 904/2010).

3. La punctul 7 al concluziilor sale din 8 noiembrie 2016, Consiliul a remarcat faptul „că inițiativele legislative în aceste domenii ar trebui abordate în cadrul lucrărilor pe marginea sistemului definitiv de TVA și, în prima etapă legislativă, ar trebui introduse treptat, după caz, și nu ar trebui să împiedice Comisia să respecte calendarul preconizat pentru lucrările derulate în acest domeniu.”
4. Prin urmare, în cadrul acestor propuneri legislative, pe lângă „soluțiile rapide” pentru normele actuale, Comisia a dezvoltat ideea introducerii treptate a sistemului definitiv. Ca primă etapă, au fost propuse așa-numitele „fundamente” ale sistemului definitiv (a se vedea articolul 402 din propunerea legislativă de modificare a Directivei TVA), în cadrul căruia livrările sau prestările transfrontaliere ar urma să fie impozitate în statul membru de destinație, furnizorului revenindu-i în principiu obligația de plată.
5. Articolul 402 din Directiva TVA aflată în prezent în vigoare prevede că actualul sistem temporar de TVA va fi înlocuit printr-un regim definitiv bazat pe principiul impozitării în statul membru de origine a livrării de bunuri sau a prestării de servicii. În esență, noua formulare a acestui articol, astfel cum a fost propusă de Comisie, ar urma să înlocuiască sistemul temporar de TVA aplicabil schimburilor comerciale dintre statele membre cu un regim definitiv bazat pe principiul impozitării în statul membru de destinație a livrării de bunuri sau a prestării de servicii.
6. Avizele din partea Comitetului Economic și Social European și Parlamentului European cu privire la aceste propuneri legislative urmează să fie emise.

II. SITUAȚIA ACTUALĂ

7. În cursul negocierilor privind dosarul „soluțiilor rapide” pentru TVA, statele membre au considerat adecvat și necesar ca dispozițiile acestor propuneri ale Comisiei care vizează persoana impozabilă atestată să fie discutate în contextul propunerilor legislative privind detaliile tehnice ale sistemului definitiv de TVA, care au fost prezentate de Comisie la 25 mai 2018. În acest context, a fost așadar adecvat și necesar, pentru a permite progrese rapide și rezolvarea unor chestiuni importante în domeniul TVA, să se avanseze lucrările cu privire la partea esențială din propunerile Comisiei privind „soluțiile rapide” pentru TVA, remarcându-se că celelalte părți ale propunerilor, referitoare la persoana impozabilă atestată, vor necesita discuții suplimentare, în contextul propunerilor legislative privind detaliile sistemului definitiv de TVA.

8. Mai mult, în urma reuniunii Comitetului Reprezentanților Permanenți din 14 iunie 2018⁵ și 20 iunie 2018⁶, Președinția a luat act de faptul că toate delegațiile, precum și Comisia, au fost în măsură să convină, într-un spirit de compromis, asupra faptului că articolul 402 din Directiva TVA este eliminat din textul de compromis și este discutat în contextul propunerilor legislative privind detaliile sistemului definitiv de TVA. Președinția a luat act, prin urmare, de faptul că majoritatea statelor membre sunt în măsură să sprijine cele patru „soluții rapide” cu această modificare.
9. Cu toate acestea, s-a constatat, de asemenea, că toate delegațiile, inclusiv Comisia, au fost în măsură să accepte textul de compromis al Președinției, cu excepția dispozițiilor referitoare la mecanismul de partajare a costurilor (articolul 137a și considerentul 7a din directiva de modificare a Directivei TVA), aceasta fiind singura chestiune-cheie nesoluționată, astfel cum se descrie în partea III din prezenta notă, care nu a fost acceptabilă pentru o serie de state membre și nu a putut fi sprijinită de Comisie.
10. În acest context, precum și pe baza contactelor bilaterale cu delegațiile în urma reuniunii Comitetului Reprezentanților Permanenți din 14 iunie 2018 și 20 iunie 2018, Președinția face încă o încercare de a ajunge la o abordare generală a Consiliului cu privire la acest dosar. Cel mai recent text de compromis privind pachetul legislativ al „soluțiilor rapide pentru TVA” figurează în anexa la prezenta notă. În esență, articolul 137a și considerentul 7a rămân între paranteze în urma discuțiilor în cadrul Comitetului Reprezentanților Permanenți.

III. CHESTIUNE-CHEIE – EXPLICAȚII DETALIAȚE

Mecanismul de partajare a costurilor - scutirea de TVA pentru grupurile independente de persoane, stabilite într-un stat membru (*articolul 137a din Directiva TVA; considerentul 7a din directiva de modificare*)

11. Chestiunea-cheie care a rămas nesoluționată este dacă „cea de a 5-a soluție rapidă” (mecanismul de partajare a costurilor) ar trebui inclusă în text.

⁵ Documentul 9822/18 FISC 253 ECOFIN 580 LIMITE.

⁶ Documentul 10204/18 FISC 263 ECOFIN 628 LIMITE.

12. Unele delegații au solicitat în mod repetat ca textul de compromis al Președinției să fie completat cu o modificare suplimentară a Directivei TVA și să fie introdus articolul 137a, ca parte a unui compromis general cu privire la acest dosar.
13. Acest nou articol 137a al Directivei TVA ar urma să conțină, în esență, o normă, cu mecanisme corespunzătoare de prevenire a denaturării concurenței, care permite statelor membre opțiunea de a prevedea că grupurile independente de persoane care își cumulează serviciile și care își repartizează costurile între membrii lor beneficiază de scutire de TVA.
14. Unele delegații au indicat că o astfel de normă opțională ar fi acceptabilă doar dacă este însoțită de o clauză de teritorialitate corespunzătoare [articolul 137a alineatul (2)], limitându-se domeniul de aplicare al acestui mecanism opțional de partajare a costurilor doar la acele grupuri independente de persoane și la membrii acestora care sunt stabiliți pe teritoriul statului membru care face uz de opțiunea respectivă.
15. Aceste delegații sunt de părere că o astfel de limitare ar fi justificată de necesitatea de a asigura o aplicare corectă și simplă a acestor norme privind partajarea costurilor, de către persoanele impozabile în cauză și de către administrațiile fiscale, precum și de a garanta eficacitatea supravegherii fiscale împotriva riscurilor de evaziune fiscală, de evitare a obligațiilor fiscale și de abuzuri fiscale. În același timp, această limitare ar menține drepturile în materie de impozitare ale statelor membre care aleg să nu facă uz de această opțiune.
16. Cu toate acestea, în cadrul reuniunii Comitetului Reprezentanților Permanenți din 14 iunie și 20 iunie 2018, unele delegații nu au fost în măsură să accepte introducerea articolului 137a în Directiva TVA, indicând totodată că această dispoziție nu a făcut obiectul unei evaluări a impactului de către Comisie, întrucât articolul 137a și considerentul 7a nu au făcut parte din propunerea legislativă inițială.
17. Mai mult, în cadrul reuniunii Comitetului Reprezentanților Permanenți din 20 iunie 2018, Comisia a indicat că se opune includerii articolului 137a în textul de compromis al Președinției.

IV. CALEA DE URMAT

18. În acest context, Președinția speră că chestiunea-cheie care figurează în partea III a prezentei note ar putea fi rezolvată de către Consiliu, într-un spirit de compromis.

19. Consiliul este invitat:

- să rezolve chestiunea-cheie descrisă în partea III a prezentei note;
 - să ajungă la un acord cu privire la o abordare generală privind aceste propuneri legislative, pe baza textului de compromis care figurează în anexa la prezenta notă, în vederea adoptării proiectelor de acte legislative, sub rezerva primirii avizului din partea Parlamentului European și a revizuirii de către experții juriști-lingviști.
-

PROIECT DE

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată [și introducerea sistemului definitiv] de impozitare a comerțului dintre statele membre

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European⁷,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁸,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

⁷ JO C , , p. .

⁸ JO C , , p. .

- (1) În 1967, când Consiliul a adoptat sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) prin Directivele 67/227/CEE⁹ și 67/228/CEE¹⁰ ale Consiliului, s-a luat angajamentul de a stabili un sistem definitiv de TVA care să funcționeze în cadrul Comunității Europene în același mod ca în interiorul unui singur stat membru. Deoarece condițiile politice și tehnice nu erau încă propice unui astfel de sistem, atunci când frontierele fiscale dintre statele membre au fost eliminate, până la sfârșitul anului 1992, a fost adoptat un regim de TVA tranzitoriu. Directiva 2006/112/CE a Consiliului¹¹, care este în vigoare în prezent, prevede că aceste norme tranzitorii trebuie să fie înlocuite cu un regim definitiv.
- (2) În conformitate cu Planul său de acțiune privind TVA¹², Comisia a prezentat o propunere de stabilire a elementelor unui sistem definitiv de TVA pentru comerțul transfrontalier între întreprinderi (B2B) între statele membre, care ar urma să fie bazat pe principiul impozitării livrărilor transfrontaliere de bunuri în statul membru de destinație.
- (3) [...]

⁹ Prima Directivă 67/227/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (JO 71, 14.4.1967, p. 1301).

¹⁰ A Doua Directivă 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — structura și normele de aplicare ale sistemului comun de taxă pe valoarea adăugată (JO 71, 14.4.1967, p. 1303).

¹¹ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

¹² Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European referitoare la un plan de acțiune privind TVA - Către un spațiu unic pentru TVA în UE - Momentul deciziei [COM(2016)148 final din 7.4.2016].

- (4) În concluziile sale din 8 noiembrie 2016¹³, Consiliul invita Comisia să aducă anumite îmbunătățiri normelor Uniunii în materie de TVA pentru operațiunile transfrontaliere, în ceea ce privește rolul codului de înregistrare în scopuri de TVA în contextul scutirii pentru livrările intracomunitare, regimul de stoc la dispoziția clientului, operațiunile în lanț și dovada transportului în scopul scutirii pentru operațiunile intracomunitare.
- (5) Dată fiind această solicitare și faptul că va dura câțiva ani până când sistemul definitiv de TVA pentru comerțul în interiorul Uniunii va fi implementat, aceste măsuri specifice, destinate să armonizeze și să simplifice anumite regimuri pentru întreprinderi, sunt oportune.
- (6) Stocul la dispoziția clientului se referă la situația în care, în momentul transportului bunurilor către alt stat membru, furnizorul cunoaște deja identitatea persoanei care achiziționează bunurile și căreia îi vor fi furnizate într-un stadiu ulterior, după sosirea bunurilor în statul membru de destinație. În prezent, această situație dă naștere unei operațiuni considerate livrare (în statul membru de plecare a bunurilor) și unei operațiuni considerate achiziție intracomunitară (în statul membru de sosire a bunurilor), urmate de o livrare „națională” în statul membru de sosire, și necesită ca furnizorul să fie identificat în scopuri de TVA în statul membru respectiv. Pentru a evita acest lucru, în cazul în care operațiunile respective au loc între două persoane impozabile, ele ar trebui să fie considerate, în anumite condiții, ca dând naștere unei livrări scutite în statul membru de plecare și unei achiziții intracomunitare în statul membru de sosire.
- (7) Operațiunile în lanț se referă la livrări succesive de bunuri care fac obiectul unui singur transport intracomunitar. Circulația intracomunitară a bunurilor ar trebui să fie atribuită doar uneia dintre livrări și numai livrarea respectivă ar trebui să beneficieze de scutirea de TVA prevăzută pentru livrările intracomunitare. Celelalte livrări din lanț ar trebui impozitate și ar putea necesita identificarea în scopuri de TVA a furnizorului în statul membru de livrare. Pentru a se evita folosirea unor abordări diferite în rândul statelor membre, ceea ce ar putea duce la o impozitare dublă sau la lipsa impozitării, și pentru a spori securitatea juridică pentru operatori, ar trebui stabilită o normă comună potrivit căreia, dacă sunt îndeplinite anumite condiții, transportul bunurilor ar trebui atribuit unei singure livrări din cadrul lanțului de operațiuni.

¹³ Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 privind îmbunătățirea normelor actuale ale UE privind TVA pentru tranzacțiile transfrontaliere (nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 din 9 noiembrie 2016)

[(7a) Având în vedere tranziția propusă către regimul definitiv de TVA și faptul că utilizarea normelor privind gruparea TVA-ului ar putea să nu răspundă în mod suficient nevoilor economice ale anumitor sectoare ale economiei, statele membre ar trebui să aibă opțiunea de a prevedea că grupurile independente de persoane care partajează costuri între membrii lor pot beneficia de scutire de TVA. Aceasta ar asigura neutralitatea fiscală referitor la activitățile lor economice relevante, indiferent de alegerile făcute în materie de afaceri sau pe plan organizațional. Prin urmare, statelor membre ar trebui să li se permită să acorde, în anumite condiții și fără a aduce atingere normelor existente privind scutirile de TVA pentru grupurile independente de persoane, un astfel de mecanism de partajare a costurilor. Ar trebui însă prevăzută o clauză de salvagardare pentru a exclude aplicarea unei astfel de dispoziții, având în vedere caracterul opțional al acesteia, atunci când dispoziția respectivă ar putea duce la denaturarea concurenței. Mai mult, ar fi proporțional și adecvat ca o astfel de opțiune să fie limitată la scutirea prestărilor efectuate în cadrul mecanismului de partajare a costurilor de către acele grupuri independente de persoane și de către acei membri ai acestora care sunt stabiliți pe teritoriul statului membru ce face uz de opțiunea respectivă. O astfel de limitare este justificată de necesitatea de a asigura o aplicare corectă și simplă a acestor norme de către persoanele impozabile în cauză și de către administrațiile fiscale, precum și de a garanta eficacitatea supravegherii fiscale împotriva riscurilor de evaziune fiscală, de evitare a obligațiilor fiscale și de abuzuri fiscale. De asemenea, este important de remarcat că această limitare ar menține drepturile în materie de impozitare ale statelor membre care aleg să nu facă uz de această opțiune. Deoarece, în circumstanțele actuale, aceste obiective nu pot fi atinse prin alte mijloace de eficacitate egală, astfel de norme în materie de TVA referitoare la un mecanism de partajare a costurilor, cu limitarea menționată anterior, sunt adecvate pentru îndeplinirea obiectivelor urmărite și nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea lor.]

- (8) În ceea ce privește numărul de identificare în scopuri de TVA în legătură cu scutirea aplicabilă livrărilor de bunuri în comerțul intracomunitar, se propune ca includerea în Sistemul de schimb de informații privind TVA (VIES) a numărului de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile, atribuit de alt stat membru decât cel în care începe transportul bunurilor, să devină, pe lângă condiția de transport al bunurilor în afara statului membru de livrare, o condiție de fond pentru aplicarea scutirii, în loc să fie o cerință de formă. Mai mult, declarația VIES este esențială pentru informarea statului membru de sosire cu privire la prezența bunurilor pe teritoriul său și, prin urmare, reprezintă un element cheie al luptei împotriva fraudei în Uniune. Din acest motiv, statele membre ar trebui să se asigure că atunci când furnizorul nu se conformează obligațiilor sale privind declarația VIES, scutirea nu ar trebui aplicată, cu excepția cazurilor în care furnizorul acționează cu bună-credință, și anume atunci când poate justifica în mod corespunzător în fața autorităților fiscale competente toate deficiențele sale legate de declarația recapitulativă, ceea ce ar putea include, la momentul respectiv, și comunicarea de către furnizor a informațiilor corecte solicitate la articolul 264.
- (9) Întrucât obiectivele prezentei directive – îmbunătățirea funcționării regimului de TVA în contextul comerțului B2B transfrontalier – nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de statele membre și pot fi, așadar, realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este stabilit la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.

- (10) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative¹⁴, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (11) Prin urmare, Directiva 2006/112/CE ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2006/112/CE se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol 17a:

„Articolul 17a

- (1) Transferul de către o persoană impozabilă al unor bunuri care fac parte din activele activității sale economice către un alt stat membru în cadrul unui regim de stoc la dispoziția clientului nu este tratat ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.

¹⁴ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (2) În sensul prezentului articol, se consideră că regimul de stoc la dispoziția clientului există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă sau de o parte terță în numele său către alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective acolo, într-un stadiu ulterior și după sosire, către altă persoană impozabilă care are dreptul să intre în posesia acestor bunuri în conformitate cu un acord existent între ambele persoane impozabile;
 - (b) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile nu și-a stabilit activitatea economică și nici nu are un sediu fix în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;
 - (c) persoana impozabilă căreia îi sunt destinate a fi livrate bunurile este identificată în scopuri de TVA în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile și atât identitatea sa, cât și numărul de identificare în scopuri de TVA care i-a fost atribuit de statul membru respectiv sunt cunoscute de persoana impozabilă menționată la litera (b) în momentul în care începe expedierea sau transportul bunurilor;
 - (d) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile înregistrează transferul bunurilor în registrul prevăzut la articolul 243 alineatul (3) și include identitatea persoanei impozabile care achiziționează bunurile, precum și numărul de identificare în scopuri de TVA atribuit acesteia de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în declarația recapitulativă în conformitate cu articolul 262 alineatul (2).
- (3) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (2), se aplică următoarele norme în momentul transferului dreptului de a dispune de bunuri ca proprietar către persoana impozabilă menționată la litera (c) de la alineatul respectiv, cu condiția ca transferul să aibă loc în termenul menționat la alineatul (4):

- (a) se consideră că a fost realizată o livrare de bunuri în conformitate cu articolul 138 alineatul (1) de către persoana impozabilă care a expediat sau a transportat bunurile, fie ea însăși, fie prin intermediul unei terțe părți, în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile;
 - (b) se consideră că a fost realizată o achiziție intracomunitară de bunuri de către persoana impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile respective în statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile.
- (4) În cazul în care în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în statul membru în care au fost expediate sau transportate, bunurile nu au fost livrate persoanei impozabile căreia i-au fost destinate menționate la alineatul (2) litera (c) și la alineatul (6) și nu a survenit niciuna dintre circumstanțele prevăzute la alineatul (7), un transfer în înțelesul articolului 17 este considerat a avea loc în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni.
- (5) Nu se consideră că are loc un transfer în înțelesul articolului 17 în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:
- (a) dreptul de a dispune de bunuri nu a fost transferat, iar bunurile respective sunt returnate în statul membru din care au fost transportate sau expediate, în termenul menționat la alineatul (4) și
 - (b) persoana impozabilă care a expediat sau transportat bunurile înregistrează returul acestora în registrul prevăzut la articolul 243 alineatul (3).

- (6) În cazul în care în termenul menționat la alineatul (4), persoana impozabilă menționată la alineatul (2) litera (c) este înlocuită cu o altă persoană impozabilă, nu se consideră că are loc niciun transfer în înțelesul articolului 17 în momentul înlocuirii, cu următoarele condiții:
- (a) sunt îndeplinite toate celelalte condiții aplicabile de la alineatul (2); și
 - (b) înlocuirea se înregistrează de către persoana impozabilă prevăzută la alineatul (2) litera (b) în registrul prevăzut la articolul 243 alineatul (3).
- (7) În cazul în care în termenul prevăzut la alineatul (4) nu mai este îndeplinită oricare dintre condițiile stabilite la alineatele (2) și (6), un transfer de bunuri în conformitate cu articolul 17 se consideră a avea loc în momentul în care această condiție nu mai este îndeplinită.

În cazul în care bunurile sunt livrate unei alte persoane decât persoana impozabilă menționată la alineatul (2) litera (c) sau la alineatul (6), se consideră că condițiile stabilite la alineatele (2) și (6) încetează să se mai îndeplinească imediat înainte de această livrare.

În cazul în care bunurile sunt transportate sau expediate în altă țară decât statul membru din care au fost transferate inițial, se consideră că condițiile stabilite la alineatele (2) și (6) încetează să se mai îndeplinească imediat înainte de începerea transportului sau expedierii bunurilor în altă țară.

În caz de distrugere, pierdere sau furt al bunurilor, se consideră că condițiile stabilite la alineatele (2) și (6) încetează să se mai îndeplinească la data la care bunurile au fost efectiv distruse sau îndepărtate și, dacă este imposibil să se determine o astfel de zi, din ziua în care s-a descoperit lipsa sau distrugerea bunurilor.

2. Se introduce următorul articol 36a:

Articolul 36a

- (1) În cazul în care aceleași bunuri sunt livrate succesiv și bunurile sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în altul direct de la primul furnizor la ultimul client din lanț, expedierea sau transportul este atribuit numai livrării efectuate operatorului intermediar.
- (2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), expedierea sau transportul este atribuit numai livrării de bunuri de către operatorul intermediar în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său numărul de identificare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.
- (3) În sensul prezentului articol, „operator intermediar” înseamnă un furnizor din lanț, altul decât primul furnizor, care expediază sau transportă bunurile fie el însuși, fie prin intermediul unei părți terțe în numele său.
- (4) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică situațiilor care intră sub incidența articolului 14a.

3. Se introduce următorul articol 137a:]

[Articolul 137a

- (1) Fiecare stat membru poate scuti prestarea de servicii de către grupuri independente de persoane, care efectuează o activitate scutită de TVA sau pentru care nu sunt persoane impozabile, în scopul prestării către membrii lor a serviciilor necesare în mod direct desfășurării activității respective, atunci când grupurile în cauză se rezumă să solicite membrilor lor rambursarea exactă a părții lor din cheltuielile comune, cu condiția ca scutirea respectivă să nu fie susceptibilă de a cauza denaturări ale concurenței.

- (2) Alineatul (1) se aplică numai în cazul serviciilor prestate de către grupuri independente de persoane stabilite pe teritoriul statului membru care acordă scutirea membrilor săi stabiliți pe teritoriul aceluiași stat membru.]

4. La articolul 138, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

- „(1) Statele membre scutesc livrarea de bunuri expediate sau transportate către o destinație aflată în afara teritoriului lor respectiv, dar în cadrul Comunității, de către sau în numele vânzătorului sau al persoanei care achiziționează bunurile, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) bunurile sunt livrate altei persoane impozabile sau unei persoane juridice neimpozabile care acționează ca atare în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor;
 - (b) persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă pentru care este efectuată livrarea este identificată în scopuri de TVA în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor și a indicat furnizorului acest număr de identificare în scopuri de TVA;
- (1a) Scutirea prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în cazul în care furnizorul nu a respectat obligația prevăzută la articolele 262 și 263 de a depune o declarație recapitulativă sau declarația recapitulativă depusă de acesta nu conține informațiile corecte referitoare la această livrare, astfel cum se solicită în temeiul articolului 264, cu excepția cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficiența într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente.”

5. La articolul 243, se adaugă următorul alineat (3):

- „(3) Fiecare persoană impozabilă care transferă bunuri în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului menționat la articolul 17a păstrează un registru care permite autorităților fiscale să verifice aplicarea corectă a articolului respectiv.

Fiecare persoană impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului menționat la articolul 17a ține un registru al bunurilor respective.”

6. Articolul 262 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 262

- (1) Orice persoană impozabilă identificată în scopuri de TVA depune o declarație recapitulativă în care menționează:
- (a) clienții înregistrați în scopuri de TVA, cărora le-a livrat bunuri în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c);
 - (b) persoanele identificate în scopuri de TVA cărora le-a livrat bunuri ce i-au fost livrate prin intermediul achizițiilor intracomunitare menționate la articolul 42;
 - (c) persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile identificate în scopuri de TVA cărora le-a prestat servicii, altele decât serviciile care sunt scutite de TVA în statul membru în care operațiunea este impozabilă și pentru care beneficiarul are obligația de a plăti TVA în temeiul articolului 196.

- (2) Pe lângă informațiile menționate la alineatul (1), fiecare persoană impozabilă transmite informații cu privire la numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanelor impozabile cărora le sunt destinate bunurile expediate sau transportate în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului conform condițiilor stabilite la articolul 17a și cu privire la orice modificare a informațiilor furnizate.

7. [...]

8. [...]

9. Articolele 403 și 404 se elimină.

Articolul 2

- (1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2019 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării cu prezenta directivă. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte începând de la 1 ianuarie 2020.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele

PROIECT DE

REGULAMENT DE PUNERE ÎN APLICARE AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește anumite scutiri pentru operațiunile intracomunitare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹⁵, în special articolul 397,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) În Planul său de acțiune privind TVA¹⁶, Comisia și-a anunțat intenția de a prezenta o propunere de sistem definitiv al taxei pe valoarea adăugată (TVA) în ceea ce privește comerțul transfrontalier între întreprinderi între statele membre. În concluziile sale din 8 noiembrie 2016¹⁷, Consiliul a invitat Comisia să propună între timp anumite îmbunătățiri ale normelor Uniunii în materie de TVA în ceea ce privește operațiunile transfrontaliere, printre altele, în scopul scutirilor aplicabile operațiunilor intracomunitare.
- (2) Directiva 2006/112/CE stabilește o serie de condiții de scutire de TVA a livrărilor de bunuri în contextul anumitor operațiuni intracomunitare. Una dintre aceste condiții este că bunurile trebuie să fie transportate sau expediate dintr-un stat membru în altul.

¹⁵ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

¹⁶ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European referitoare la un plan de acțiune privind TVA - Către un spațiu unic pentru TVA în UE - Momentul deciziei [COM(2016)148 final din 7.4.2016].

¹⁷ Concluziile Consiliului din 8 noiembrie 2016 privind îmbunătățirea normelor actuale ale UE privind TVA pentru tranzacțiile transfrontaliere (nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 din 9 noiembrie 2016)

- (3) Abordările divergente ale statelor membre în aplicarea acestor scutiri în cazul operațiunilor transfrontaliere a creat totuși dificultăți și o lipsă de securitate juridică în rândul întreprinderilor. Această situație contravine obiectivului de consolidare a comerțului în interiorul Uniunii și de abolire a frontierelor fiscale. Prin urmare, este important să se specifice și să se armonizeze condițiile în care se pot aplica derogările.
- (4) Dat fiind că fraudă transfrontalieră în domeniul TVA este în principal legată de scutirea pentru livrările intracomunitare, este necesar să se specifice anumite circumstanțe în care ar trebui să se considere că bunurile au fost transportate sau expediate din teritoriul statului membru furnizor.
- (5) Pentru a oferi o soluție practică întreprinderilor, dar și asigurări administrațiilor fiscale, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 se introduc două prezumții relative¹⁸.
- (6) Normele simplificate privind regimul de stoc la dispoziția clientului ar trebui să fie însoțite de obligații de înregistrare corespunzătoare pentru a asigura aplicarea corectă a acestora.
- (7) Prin urmare, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

¹⁸ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 77, 23.3.2011, p. 1).

Articolul 1

În capitolul VIII din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, se inserează următoarea SECȚIUNE 2a:

„SECȚIUNEA 2a

Scutiri pentru operațiunile intracomunitare

(Articolele 138-142 din Directiva 2006/112/CE)

Articolul 45a

(1) În scopul aplicării scutirilor prevăzute la articolul 138 din Directiva 2006/112/CE, se prezumă că bunurile au fost expediate sau transportate dintr-un stat membru către o destinație aflată în afara teritoriului său, dar în cadrul Comunității, în oricare dintre următoarele circumstanțe:

- (a) vânzătorul indică faptul că bunurile au fost transportate sau expediate de acesta sau de o parte terță în numele său și se află în posesia a cel puțin două dovezi care nu sunt contradictorii dintre cele menționate la alineatul (3) litera (a), emise de două părți independente una de cealaltă, de vânzător și de cumpărător, sau a unei singure dovezi menționate la alineatul (3) litera (a) în combinație cu o singură dovadă care nu este contradictorie menționată la alineatul 3 litera (b) care confirmă transportul sau expedierea, emise de două părți care sunt independente una de cealaltă, de vânzător și de cumpărător;

(b) vânzătorul se află în posesia următoarelor:

- (i) o declarație scrisă din partea persoanei care achiziționează bunurile, care atestă că bunurile respective au fost transportate sau expediate de el sau de un terț în numele său și care menționează statul membru de destinație a bunurilor. Acest document precizează data eliberării, numele și adresa cumpărătorului, precum și cantitatea și natura bunurilor, data și locul de sosire a bunurilor și, în cazul livrării de mijloace de transport, numărul său de identificare, identificarea persoanei care acceptă bunurile în numele cumpărătorului;
- (ii) cel puțin două dovezi care nu sunt contradictorii menționate la alineatul (3) litera (a), emise de două părți independente una de cealaltă, de vânzător și de cumpărător, sau o singură dovadă dintre cele menționate la alineatul (3) litera (a) în combinație cu o singură dovadă care nu este contradictorie menționată la alineatul 3 litera (b) care confirmă transportul sau expedierea, emise de două părți independente una de cealaltă, de vânzător și de cumpărător.

Persoana care achiziționează bunurile trebuie să furnizeze vânzătorului declarația scrisă menționată la litera (b) punctul (i) până cel târziu în a zecea zi a lunii următoare livrării.

- (2) O autoritate fiscală poate respinge o prezumție care a fost efectuată în conformitate cu alineatul (1).
- (3) În sensul alineatului (1), următoarele documente sunt acceptate ca dovadă a transportului sau a expedierii:

- (a) documentele referitoare la transportul sau expedierea bunurilor precum un document CMR semnat sau o scrisoare de trăsură semnată, un conosament, o factură de transport aerian de mărfuri, o factură de la transportatorul bunurilor;
- (b) alte documente:
 - (i) o poliță de asigurare corespunzătoare transportului sau expedierii bunurilor sau documente bancare care să ateste plata pentru transportul sau expedierea bunurilor;
 - (ii) documentele oficiale eliberate de o autoritate publică, precum un notariat, care să ateste sosirea bunurilor în statul membru de destinație;
 - (iii) o chitanță eliberată de un antrepozitar în statul membru de destinație care să ateste depozitarea bunurilor în respectivul stat membru;

CAPITOLUL X

OBLIGAȚIILE PERSOANELOR IMPOZABILE ȘI ALE ANUMITOR PERSOANE NEIMPOZABILE

(TITLUL XI DIN DIRECTIVA 2006/112/CE)

SECȚIUNEA 1a

Obligații generale

(articolele 242 - 243)

Articolul 54a

- (1) Registrul menționat la articolul 243 alineatul (3) din Directiva 2006/112/CE ținut de fiecare persoană impozabilă care transferă bunuri în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului conține următoarele informații:
- (a) statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile și data expediției sau transportului bunurilor;

- (b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile căreia îi sunt destinate bunurile, eliberat de statul membru în care sunt expediate sau transportate bunurile;
 - (c) statul membru în care sunt expediate sau transportate bunurile, codul de înregistrare în scopuri de TVA al antrepozitarului, adresa antrepozitului în care sunt depozitate bunurile la sosire și data sosirii bunurilor în antrepozit;
 - (d) valoarea, descrierea și cantitatea bunurilor sosite în antrepozit;
 - (e) codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile care înlocuiește persoana menționată la litera (b) în condițiile menționate la articolul 17a alineatul (6) din Directiva 2006/112/CE;
 - (f) suma impozabilă, descrierea și cantitatea bunurilor livrate și data la care se efectuează livrarea bunurilor menționate la articolul 17a alineatul (3) litera (a) din Directiva 2006/112/CE și codul de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului;
 - (h) suma impozabilă, descrierea, cantitatea bunurilor, data apariției oricăreia dintre condiții și motivul corespunzător în conformitate cu articolul 17a alineatul (7);
 - (i) valoarea, descrierea și cantitatea bunurilor returnate și data returnării bunurilor menționate la articolul 17a alineatul (5) din Directiva 2006/112/CE.
- (2) Registrul menționat la articolul 243 alineatul (3) din Directiva 2006/112/CE ținut de fiecare persoană impozabilă căreia i se livrează bunuri în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului conține următoarele informații:
- (a) codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile care transferă bunurile în cadrul regimului de stoc la dispoziția clientului;

- (b) descrierea și cantitatea bunurilor care îi sunt destinate;
- (c) data la care bunurile care îi sunt destinate sosesc în antrepozit;
- (d) suma impozabilă, descrierea și cantitatea bunurilor livrate acesteia și data la care se efectuează achiziția intracomunitară de bunuri menționată la articolul 17a alineatul (3) litera (b) din Directiva 2006/112/CE;
- (e) descrierea și cantitatea bunurilor și data la care bunurile sunt scoase din antrepozit din ordinul persoanei menționate la litera (a);
- (f) descrierea și cantitatea bunurilor distruse sau care lipsesc și data distrugerii, pierderii sau furtului bunurilor sosite anterior în antrepozit sau data la care s-a descoperit lipsa sau distrugerea bunurilor;

În cazul în care bunurile sunt transportate sau expediate în regim de stoc la dispoziția clientului la un antrepozitar diferit de persoana impozabilă căreia îi sunt destinate a fi livrate bunurile, nu este necesar ca registrul persoanei impozabile respective să conțină informațiile menționate la literele (c), (e) și (f).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la 1 ianuarie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele

PROIECT DE

REGULAMENT AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 în ceea ce privește schimbul de informații în scopul monitorizării aplicării corecte a regimului de stoc la dispoziția clientului

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹⁹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁰,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

¹⁹ JO C , , p. .

²⁰ JO C , , p. .

- (1) Pentru a asigura că simplificarea introdusă în Directiva 2006/112/CE în ceea ce privește regimul de stoc la dispoziția clientului poate fi monitorizată corespunzător, este necesar ca autoritățile competente pertinente din statele membre să aibă acces automat la datele colectate de la persoana impozabilă în ceea ce privește aceste tranzacții.
- (2) Ținând seama de faptul că dispozițiile incluse în prezentul regulament decurg din modificările introduse prin Directiva [...] ²¹/UE a Consiliului, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la data aplicării acestor modificări.
- (3) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 904/2010 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) nr. 904/2010 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 21, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) numerele de identificare în scopuri de TVA ale persoanelor care au efectuat livrările de bunuri și prestările de servicii menționate la litera (b) și numerele de identificare în scopuri de TVA ale persoanelor care au transmis informații în conformitate cu articolul 262 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE cu privire la persoanele care dețin un număr de identificare în scopuri de TVA menționat la litera (a);”

²¹ Directiva [...] /UE a Consiliului din [...] de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată și introducerea sistemului definitiv de impozitare a comerțului dintre statele membre (JO L [...]).

(b) la litera (e), cuvintele introductive se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii menționate la litera (b) efectuate de fiecare dintre persoanele menționate la litera (c) pentru fiecare persoană care deține un număr de identificare în scopuri de TVA eliberat de către un alt stat membru și pentru fiecare persoană care a transmis informații în conformitate cu articolul 262 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, numărul său de identificare în scopuri de TVA și informațiile pe care le-a transmis despre fiecare persoană care deține un număr de identificare în scopuri de TVA eliberat de către un alt stat membru, în următoarele condiții:”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la 1 ianuarie 2020.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele